

LAISVĖS DVASIA GYVA

Trečias savo didumu Los Angeles metropolijos dienraštis "The Register" (artu 500,000 skaitytojų), birželio 14 paskelbė vedamąjį Pabaltijo valstybių 45 metų okupacijos sukakčiai paminėti. Vedamųjų puslapio vyr. redaktorius Alan W. Bock, per Baltų Laisvės lygą suartėjęs su lietuviais, visada rodo išskirtinį dėmesį Pabaltijo valstybių klausimui. Angliškai vedamasis pavadintas "Spirit of freedom lives". Už dviejų dienų, VI. 16, paskelbė vedamąjį OSI klausimu "It's worth doing right", kur po stiprios argumentacijos padaro išvadą: "Pribrendo laikas Kongresui pradėti pilną OSI tyrinėjimą". Jei kas iš "Draugo" skaitytojų norėtų W. Bock už tuos vedamuosius padėkoti, turi rašyti šiuo adresu: The Register, 625 N. Grand. Ave., Santa Ana, CA 92701.

Šiomet minime daugelį sukakčių. Tokiuose metuose lengva pražiūrėti kai kurias sukaktis, kurios gali atrodyti ne taip svarbios kaip "didieji įvykiai", pvz. karų užbaigimas. Bet kai kurie vadina mi "mažieji įvykiai" dar ir dabar nuolat atskamba ir turėtų būti prisimenami.

Prieš 45 metus, 1940.VI.14-18 d. Sovietų Sąjunga prievarta užėmė nepriklausomas Estijos, Latvijos ir Lietuvos valstybes. Šis užpuolimas, Arthur Goldberg pavadintas "didžiausiu moderniųjų laikų išprievartavimu", išsivystė iš 1939 nacių-sovietų "draugystės" Molotovo-Ribbentropo pakto slaptųjų paragrafų. Diktatoriai sutarė, kad trys Pabaltijo valstybės turi priklausyti sovietų "įtakos sferai", o Lenkija perduota nacių valdai.

Po 1939 prievarta primestos "tarpusavio pagalbos sutarties" 1940 birželio 14 Sovietų Sąjunga Lietuvai pateikė ultimatumą, reikalaujama teisių Lietuvos teritorijon įvesti neribotą kiekį karinių jėgų. Nelaukdami atsakymo, sovietai sekančią dieną pasiuntė karines pajėgas. Tuoj po to buvo okupuotos ir pavergtos Latvija ir Estija. Buvo praversti niekingi rinkimai ir lėliniai parlamentai tris valstybes inkorporavo į Sovietų Sąjungą.

Iki šios dienos Amerika nepripažįsta prievartinės Pabaltijo valstybių aneksijos.

Visos trys valstybės turi nepriklausomybines tradicijas ir visos kovoja išlaikyti etninius ir kultūrinius savitumus. Jos kankinasi suplanuotos rusifikacijos košmare, nes rusų kilmės sovietai prie-

varta įkurdinami Pabaltijo kraštuose, tuo būdu atmiešiant vietinius gyventojus. Gimtosios kalbos likusios be teisių. Nors fiziškai baltai pavergti, tačiau savo dvasioje jie niekad nepripažino sovietų dominavimo ir suranda būdus savo tėjūnams sukelti apmaudą.

Žmogaus teisių supratimas ten yra liūdna pašaipą.

Nežiūrint totalitarinės priespaudos, Pabaltijo kraštai sovietų imperialistams tebėra nerimo priežastis. Pabaltiečių žmogaus teisių aktyvistai įdėmiai sekė lenkų Solidarumo kilimą ir kritimą. Nors fiziškai pabaltiečiai ir pavergti, tačiau savo dvasioje jie niekad nepripažino sovietų dominavimo ir suranda būdus savo tėjūnams sukelti apmaudą.

Pabaltijo nepriklausomybės žuvimo sukaktis yra priminimas sovietų imperializmo brutalumo. Tie, kurie skelbia laisvės meilę, turėtų prisiminti, kad niekas nėra pilnai laisvas, kol yra pavergti kiti. Iš antros pusės, Pabaltijo tautos mums primena, kad laisvės troškimas niekad negali būti pilnai sunaikintas. Jis išsilaiko ir tose šalyse, kurios ilgą laiką tragiškai kenčia svetimųjų priespauda.

Sukaktuvinio ateitininkų kongreso pamaldose Čikagoje 1985. IX. 1 lietuvaitės su gelėmis atliko Marijos procesiją su maldingais išraiškos judais, giedant giesmę "Nenuženkn nuo akmens, o Marija" Ntr. V. Kuprytės

NAUJOS ORIENTACIJOS KONGRESAS

(tęsinys iš 38 numerio)

Tėvynės vakaras

Bene įspūdingiausias ir originaliausias kongreso renginys buvo erdviame seselių kazimieriečių sode. Ten buvo įrengta platoka pakyla su gardiakalbiais, pristatyta daug kėdžių, kurių toli gražu neužteko, nes susirinko minia — apie 1500. Vakaras buvo skirtas pagerbti žuvusiems bei nukankintiems ateitininkams Lietuvoje ir kitur, partizanų kovoms, sibiriniams trėmimams ir kitiems tragiškiems lietuvių tautos momentams.

Pakylėje išsrikiavo būrelis jaunimo: Vija Bublytė, Rūta Girdauskaitė, Alma Lelytė, Rima Polikaitytė, Linas Rimkus Linas Udrys. Vadovaujami J. Polikaičio, jie skaitė paruoštus tekstus, primenančius skaudžiuosius tautos momentus ir juos palydėjo atitinkamo turinio dainomis, į kurias jungėsi ir visa publika.

Jau sutemus išsiriaviusi procesija su kryžiumi ir ateitininkų vėliavomis pradėjo žygiuoti į Marquette Parko lietuvių (nukelta į 5-tą psl.)

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 60.000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr\$. 5.000

Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP. 03124

São Paulo – Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

vyks netoli rašytojos ZEMAITES paminklo esančiame viešbutyje. Į nurodytą kambarį jėjome kaip ir visais atvejais: jis pirmas, aš po kelių minučių. Klausinėjo apie daug ką. Įspėjo mane, kad būčiau atsargus Seminarijoje su kitais klierikais, kad kokiu nors būdu neišduočiau apie bendradarbiavimą. Išsiskiriant vėl kelionės išlaidoms davė 10 rub. ir užtikrino, kad dabar mano įstojimas į seminariją esąs garantuotas, kad nereikia graužtis – viskas busi kuo geriausiai. Per pirmąsias Kalėdų atostogas žadėjo man paskambinti į namus. Ir vėl teksią susitikti, nes gali iškilti įvairių neaiškumų.

Šis ketvirtasis susitikimas su saugumiečiu Vincu Vilniuje buvo paskutinis, į kurį aš ėjau pagal žodinį iškvietaimą. Daugiau nėjau į panašius susitikimus ir ateityje nebeisiu, nes tai nesiderina su klieriko sąžine.

Rugpiūčio 10 d. gavau telegramą, kad esu priimtas į Kauno Kunigų seminariją. Niekas nei iš kunigų, nei iš artimųjų nenutuokė, kokie buvo "stojamieji egzaminai", privertę daryti sąžinės kompromisus.

Per pirmąsias Kalėdų atostogas, nesulaukęs mano skambučio saugumietis Vincas paskambino man į namus. Bet, manęs neradęs, namiškiams prisistatė kaip geras mano draugas, kuriam aš turįs paskambinti. Supratau, kas per "draugas" skambino. Nesuiaukęs iš manęs skambučio per šias atostogas, stengėsi sugauti per kitas, bet vis nerasdavo namuose. Tik antro Kurso pabaigoje, per Velykų atostogas, man pakėlus ragelį, Vincas klausė, kodėl aš jam nepaskambinęs. Atsakyčiau, jo nepažįstas ir nenorįs turėti su juo jokių reikalų. Saugumietis pagrasino, kad tai geruoju nesibaigsią. Tada aš padėjau ragelį, nesilaisdamas į jokias kalbas.

1980 m. gegužės 27 d. gavau oficialų pranešimą iš Vilniaus valstybinio saugumo. Jame buvo nurodyta, kad esu kviečiamas liudininku gegužės 28 d. 10 val. pas tardytoją BALČIŪNĄ.

Dideliam mano nustebimui saugumo rūmuose vėl pasirodė saugumietis Vincas, o ne tardytojas BALČIŪNAS. Aš tuoj pareiškiau:

"Esu iškviestas ne pas jus, o pas tardytoją BALČIŪNĄ. Ko čia jūs arėjote? – paklausiau jį.

Saugumietis suriko:

"Tu ką, snargliau, rupuže. Nenori jau pažinti manęs? Spėjai jau pamiršti tai, ką buvai pažadėjęs Alytuje. Nurodinės jis čia man piemu. Kalbėsi su manimi ir su tardytoju BALČIŪNU".

"Prašau nesikolioti. Jei koliositės, su Jumis nekalbėsiu".

"Žiūrėk, kaip tave išauklėjo visokie svarininkai ir tamkevičiai. Tu jau pasidarei labai didelis ponas ir nenori visiškai su mumis kalbėtis" – ironizavo saugumietis.

Matydamas, kad aš nenoriu su juo kalbėtis, pykstu, Vincas telefonu pakvietė kitą, pavadė nepasisakiusį saugumietį, matomai vyresnį pareigūną. Pastarasis atsinešė kažkokius popie-

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 66

KUN. ROKO PUZONO PAREIŠKIMAS SAUGUMO KOMITETO VIRŠININKUI

Nuorašai: Lietuvos vyskupams ir vyskupijų valdytojams. 2. Jo Magnificensijai Kauno Tarpdiecezinės Kunigų Seminarijos Rektoriui kun. Dr. Viktorui BUTKUI. 3. LTSR Saugumo darbuotojui Vincui PLATINSKUI

Kunigo PUZONO Roko Juozo s., gim. 1956 .VIII.16., gyv. Kiaukliuose, Širvintų rajonas

P A R E I Š K I M A S

(tęsinys iš praeito nr.)

Nurodytą dieną apie 16 val. saugumietis jau vaikštinėjo netoli viešbučio. Man atėjus, pasakė, kad pokalbis vyks viešbučio antrame aukšte. Į viešbutį jis jėjo pirmas. Man liepė užėiti į nurodytą kambarį po keletos minučių, nes einančius kartu gali kas nors pastebėti. Susitikime saugumietis Vincas teiravosi, kas naujo, klausė, ar kam nors neišsipasakojau. Atsakyčiau, kad niekam. Įtikinėjau jam, kad sąžinė per visą tą laiką nedavė ramybės dėl to pasižadėjimo. Prašiau tą pasižadėjimą sunaikinti, bet saugumietis pasakė, kad jo neturįs ir kad nverta dėl to jaudintis.

Toliau Vincas pasakė, kad man telieka parašyti savo autobiografiją, pasirinkus kokį nors slapyvardį. Viską žadėjo išsiųsti į Maskvą ir niekas apie tai nesužinos.

"Darykit ką norit, bet daugiau ką nors rašyti atsisakau. Nusprendžiau, kad man su jumis nepakeliui. Kam aš turiu kankintis dėl savo sąžinės priekaištų".

"Tu tikrai kažkam viską išsipasakojai. Tikriausiai kam nors iš kunigų. Jei taip tai bus ir jiems, ir tau blogai. Čia jau be kalėjimo nebeapsieisim. Juk tai paslapties išdavimas. Kaip iš tikrųjų yra? Svolachiau tu kalbek – piktai šaukė saugumietis.

Atsakyčiau, kad sąžinė neleidžia rašyti tai, kas priešinga mano įsitikinimams, kad mano autobiografiją jie ir taip gerai žino. Tada saugumietis dar labiau supykęs ėmė šaukti:

"Kiek aš dar su tavim čia terliosiuosi ir ašinsiu burną. Aš tau jau ne kartą sakiau, kad, jei tu mums nedirbsi pagal pasižadėjimą, tai tavo likimas nepavydėtinas: būsi sunaikintas ar uždarytas į kalėjimą"

Šiame susitikime aš buvau išlaikytas vėl apie tris valandas. Jaučiuosi nerviškai labai sukrėstas. Matydamas, kad gali blogai baigtis ir, norėdamas būti kunigu, nusprendžiau parašyti autobiografiją, pasirinkti slapyvardį, bet vykdyti negalvoju.

Pagaliau parašiau autobiografiją. Tada saugumietis liepė pasirinkti slapyvardį, kai ilgai nesugalvoju, jis pats pasiūlė "Vyturio" slapyvardį, saugumietis liepė parašyti raštišką, pasižadėjimą, kuriame nurodoma, kad bet kokius pranešimus, skirtus saugumui, pasirašysiu "Vyturio" slapyvardžiu. Visa tai irgi reikėsią išlaikyti paslapyje. Susitikimo pabaigoje Vincas pareiškė, kad rugpiūčio 2 d. reikės susitikti Vilniuje. Davė namų adresą ir telefono numerį.

Pasirinktą dieną anksti rytą išvažiavau iš Alytaus į Vilnių. Susitikom prie "Gintaro" viešbučio. Čia jis vėl pirmas jėjo į paskirtą kambarį, o man liepė užėiti po kelių minučių.

Saugumietį Vincą domino mano laikyšana. Klausinėjo apie mano pažintį su uoliais kunigais, jo vadinamais "ekstremistais". Teiravosi, ką aš girdėjęs apie ekskunigą STARKŲ Sidabravo parapijoje metusį kunigo pareigas. Pastarąjį iškėlė kaip žmogų be vaidmainystės, suradusį tikrąjį kelią. Tuo tarpu kun. A. SVA-RINSKA, kun. Sigitą TAMKEVIČIŲ, kun. Juozą ZDEBSKĮ ir kt. apibūdino kaip tarybinės santvarkos šmeižikus.

Šis susitikimas užsitęsė apie dvi valandas. Išsiskiriant kelionės išlaidoms Vincas davė 25 rub., prieš tai liepęs parašyti, kad iš saugumo komiteto aš einamiesiems reikalams paėmiau nurodytą sumą pinigų. Matydamas mano nerimą dėl sutikimo bendradarbiauti, saugumietis dar liepė man atvažiuoti į Vilnių po savaitės, rugpiūčio 9 d.

Paskirtą dieną vėl išvažiavau į Vilnių. Man paskambinus, Vincas nurodė, kad pokalbis

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 · V. Prudente · Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

rius, turbūr mano bylą ir pradėjo vardinti Seminarijoje padarytus nusikaltimus. "Pirmasis nusikaltimas", kad aš šv. Juozapo dieną 14 min. skaičiau savo kurse referatą apie Rūpintojų ir Vytį. Supratau, kad kurse ne aš vienas buvau užverbuotas, dar kažkas yra, kuris uoliai informuoja saugumo organams. Antras — kad parašiau politiniams kaliniams laiškus. Iš dešimties kaliniams parašytų laiškų tik viena Nijolė SADŪNAITĖ gavo, nes ji buvo jau tremtyje. Misi kiti buvo sulaikyti Vilniaus saugumo. Ypač saugumiečiams nepatiko Velykinis pasveikinimas":

"Mielas broli (sese) Kristuje, Kristaus kryžiaus istorija nesibaigia Jo mirtimi. Pro kapą turime žiūrėti ir galvoti apie galutinę pergalę ir kryžiaus triumfą" (šv. Velykos, 1979 m.)

Perskaitęs laišką adresuotą Viktorui PETKUI, nepažįstamas saugumietis paklausė, dėl ko aš jam rašiau sveikinimą. Juk jis man nėra joks giminė. Atsakiau, kad jis man dviosio brolis ir kad kataliko pareiga sušelpiti kalinį maistu, drabužiu ar bent laišku.

"Tu negalvok, kad mes esame kvaili ir nesuprantame, kas yra toje religinėje mintyje paslėpta. Kokios, po velnių, tu pergalės ir triumfo linki tam "banditui" — nervinosi saugumietis.

Ir kiek galėdamas, saugumietis juodino Viktorą PETKŪ, Petrą PAULAITĮ. Kai bandžiau jam prieštarauti, liepė man nutilti. Panašiai ir mano tėvą išvadino "banditu". Sakė, kad ir aš jų pėdomis seku.

Po to jėgo tardytojas BALČIŪNAS. Jį domino klausimai: ar aš pažįstas Anastazą JANULI, ar jis neatveždavo į Seminariją pagrindinės spaudos? Atsakiau, kad artimai nepažįstu, tik girdėjęs apie jį, ir kad į Seminariją niekada jis nieko nebuvo atvežęs. Tardytojas pyko, grasi- no baudžiamuoju straipsniu už melagingus parodymus. Tvirtino, kad JANULIS prisipažinęs jog man į Seminariją atveždavo pagrindinio leidinio. Viską paneigiau. Tardymas užtruko vieną valandą. Tardytojui BALČIŪNUI reikala- laujant ir gasdinant išmetimu iš seminarijos, po tardymo protokolu pasirašiau.

Jam išėjus, vėl "auklėjo" saugumiečiai. Teiravosi, kas daugiau per šio šventes himno metu sėdėjo. Atsakiau, kad nemačiau. Klausė, ko važiuo pas kun. Alfonsą SVARINSKĄ ir S. TAMKEVIČIŪ, ką ten kalbėjomės. Ats- akiau, kad čia mano sąžinės reikalas. Tada vie- nas iš jų ėmė šaukti, kad tokiems, kaip aš ne- vieta Seminarijoje, nes ten ir bręsta tokie, kaip SVARINSKAS, TAMKEVIČIUS. Liepė man rašyti pasiaiškinimą dėl visų tų "nusikaltimų" padarytų Seminarijoje per tris metus. Rašyti kategoriškai atsisakiau, nes nelaikiau tai nusi- kaltimais. Išsiskiriant pasakė, jog būsią blogai, jei nevykdysiu tai, ką pažadėjau ir jei toliau save taip vesiu, teks palikti Seminariją. Sakė, kad vasarą teksią dar susitikti.

Iš viso tą dieną saugumo rūmuose biviau iš- laikytas penkias valandas. Pagrindinis iškvieti- mo tikslas ne tiek tardyti dėl JANULIO bylos, kiek įbauginti mane. Mane "auklėjo" tardyto- jas BALČIŪNAS ir dar keturi saugumiečiai.

Jums, viršininke, ir visiems saugumo darbuo- tojams noriu priminti SNO Visuotinės žmo- gaus teisių deklaracijos, priimtą 1948 m. gruodžio 10 d., 12 ir 20 straipsnius, kuriuos paže-

JONO GIELGAUDO SUKAKTIS

Vienas iš pirmaujančių dramų (ypač Šekspyro) bei filmų aktorių — Sir John Gielgud — yra tapęs tarptautine garse- nybe ir dar tebėra aktyvus, nors nese- niai atšventė 80 m. amžiaus. Jo sukaktis proga Little-Brown bendrovės lei- dykla Bostone, Toronte ir D. Britanijoje išleido monografiją — albumą John Gielgud su daugiau kaip pora šimtų pa- veikslių iš jo pasirodymų scenoje ar ek- rane. Knygoje pirmuoju sakiniu pabrė- žiama, kad Jono Gielgudo tėvas Pranas Gielgudas buvo lietuvių kilmės. Taigi — didysis aktorius yra mums savas.

dė saugumietis Vincas PLATINSKAS bei kiti jūsu darbuotojai:

12 straipsnis skelbia, kad "negalima savava- liškai kištis į nė vieno žmogaus asmeninį ir jo šeimos gyvenimą, negalima kėsintis į korespon- dencijos slaptumą arba į jo garbę ir reputaciją. Kiekvienas žmogus turi teisę, kad įstatymas jį saugotų nuo tokio kišimosi arba tokių pasikė- sinimų".

20 straipsnio 2-oje dalyje skelbiama: "Nie- kas negali būti verčiamas stoti į kokią nors or- ganizaciją".

Baigdamas šį atvirą laišką jums, Viršininke, prašau ir reikalauju:

1. 1977 m. birželio mėn. parašytą mano pasižadėjimą bendradarbiauti su valstybės sau- gumo organais laikyti negaliojančiu, nes buvo panaudota moralinė prievarta,

2. nešantažuoti ir neversti bendradarbiauti su saugumu jaunuolių, trokštančių būti kuni- gais,

3. leisti Lietuvos vyskupams, valdytojams ir Seminarijos vadovybei laisvai, nepriklauso- mai nuo Religijos reikalų įgaliotinio, spręsti apie kandidato į kunigus tinkamumą,

4. palikti visišką laisvę kiekvienos vyskupi- jos vyskupui ar valdytojui laisvai paskirti ar iš- kelti kunigą į bet kurią parapiją.

Kreipdamasis į jus, remiuosi LTSR Konsti- tucijos 47 straipsniu, kuris leidžia pateikti valstybės organams pasiūlymus, kritikuoti trū- kumus.

Kiauklių klebonas kun. Rokas PUZONAS

Kiaukliai
1984.XII.25.

Pats Jonas Gielgudas gimė 1904 m. Londone, trečias vaikas keturių vaikų šeimoje. Pradėjo vaidinti dar būdamas pradžios mokykloje. Teturėdamas 7 m. amžiaus dalyvavo "Peter Pan" pastaty- me. Jausdamas savo sceninius polinkius, įstojo į dramos mokyklą. Profesiniame teatre pirmą kartą pasirodė 1921 m. Londone, radijo programoje — 1923 m. o pirmas jo filmas buvo 1924 m. Netru- kus pasiekė ir Ameriką, 1928 m. vaidin- damas Broadway teatre. Knygoje pažy- mima, kad daugiau kaip per pusę šimt- mečio Gielgudas buvo laikomas didžiau- siu mūsų laikų aktoriumi, o ir pasiekęs 80 m. jis vis dar pasilieka viršūnėje, — sako jo biografijos autorius Gyles Bran- dreth. Dar antrame šio šimtmečio dešim- metyje pasirodęs negarsiniuose filmuo- se, jis tebėra viena iš labiausiai pageidau- jamų ekrano žvaigždžių. Turėdamas 78 m. amžiaus, dar laimėjo Oskarą. Jis yra pasirodęs tuzine stambiųjų filmų ir te- levizijos serijų. Jį ekrane yra stebėję milijonai, bet ypač jis pasižymėjęs sce- noje, labiausiai kaip Šekspyro interpe- tatorius. Kritikai net yra pareiškę, kad niekada anglų kalba nėra taip gražiai skambėjusi, kaip Gielgudui vaidinant Hamletą.

Giriamas jo visiškasis įsijungimas į tea- trą, jo darbštumas ir talentas. Ne veltui jis yra laimėjęs britų pagarbos titulą "Sir".

Jis švyti vien kaip aktorius. Jau 1932 m. jis debiutavo kaip režisierius. Oxfor- do universiteto dramos sąjungai pasta- tydamas "Romeo and Juliet". Su savo režisuotais pastatymais jau 1964 m. jis pasirodė New Yorko scenoje. Jo laimė- jimų sužavėtas, jo biografas Brandreth drąsiai jį vadina scenos — filmų meno genijumi. Lyg to įrodymui, knygos au- torius primena faktą, kad per dešimtj metų — nuo 1957 iki 1967 — Jonas Gielgudas su "The Ages of Man" pasi- rodė plačiai aplink žemės kamuolį: nuo Airijos iki Sovietų Sąjungos, nuo West End iki Broadway. Kalbėdamas apie fil- mus, autorius Brandreth pažymi: "Dau- guma pasitraukia pensijon jau sulaukę 65 m., bet Gielgudo filmų karjerą tame amžiuje iš tikrųjų ėmė kilti: per tolimes- nius 15 metų jis vaidino daugiau kaip trisdešimtyje filmų".

Knygos pabaigoje duodamas sąrašas Gielgudo vaidintų veikalų ir teatrų, ku- riuose jis pasirodė. Sąrašas užima 8 pus- lapius. Gielgudas yra scenos ir ekrano milžinas. Kaip mes džiaugiamės dail. Pr. Domšaičiu, kaip mes neišsivadame Ado- mo Mickevičiaus, taip džiaukimės ir Jo- nu Gielgudu, kurį net svetimi skelbia esant lietuvių kilmės, nors jis išaugęs bri- ty kultūroje.

Juozas Prunskis

"Draugas"

VLIKO JNAŠAS | TRIBUNOLĄ IR LAISVĖS ŽYGI

VYRIAUSIAS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS ilgai ir kruopščiai ruošėsi Baltijos Tribunolo posėdžiui ir Pabaltiečių Taikos ir Laisvės Išvykai Baltijos jūra.

Tribunolui buvo įteiktas bendras visų trijų Pabaltijo valstybių varfu kaltinamas aktas prieš Sovietų Sąjungą ir papildoma medžiaga apie Lietuvą. Tribunolas posėdžiavo Kopenhagoje š.m. liepos 25-26 d.

Tribunolas apsvarstė pateiktąją medžiagą, kurią patvirtino liudytojų parodymai. Savo paskelbtame Manifeste Tribunolas pareiškė, kad Sovietų Sąjunga okupavo ir aneksavo Lietuvą, Latviją bei Estiją ir tuomi sulaužė tarptautines sutartis; kad okupacijos pasėkoje labai nukentėjo pabaltiečių tautinis tapatumas; kad Pabaltijo militarizacija stato pavojun pasaulio taiką; ir kad Pabaltijo tautų apsisprendimas turi būti atstatytas. Savo išvadoje Tribunolas ragina demokratines vyriausybes kelti Pabaltijo kraštų klausimą pasaulio forumuose ir reikalauti laisvės ir nepriklausomybės Lietuvai, Latvijai bei Estijai.

Š.m. liepos 26-29 d. surengta Taikos ir Laisvės Išvyka Baltijos jūra praėjo sėkmingai ir pakilioje nuotaikoje, nepaisant sovietų grąsinimų ir trukdymų.

Tie abu istoriniai įvykiai rado platų atgarsį pasaulinėje spaudoje, radijuje ir televizijoje.

Tik nepaliaujamas darbas padės mums neleisti pasauliui užmiršti lietuvių tautos teisėtos kovos už laisvę.

VYRIAUSIAS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS, dėkodamas visiems taip dosniai aukojusiems šių svarbių žygių įgyvendinimui, ragina ir prašo visus laisvame pasaulyje gyvenančius lietuvius ir toliau remti VLIKO pastangas aukomis ir darbu, siekiant laisvos ir nepriklausomos Lietuvos atstatymo.

VYRIAUSIAS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS
Baltijos Tribunole ir Pabaltijo Taikos ir Laisvės Žygyje

1985 m. liepos mėn. 25-31 d.
Kopenhaga – Stokholmas

BALTIJOS TRIBUNOLAS PRIEŠ SOVIETŲ SĄJUNGA

Šių metų liepos 25 ir 26 dienomis Danijos sostinėje, Kopenhagoje, posėdžiavo "Baltijos Tribunolas prieš Sovietų Sąjungą" (Baltic Tribunal Against the Soviet Union). Šiame tribunole Sovietų Sąjunga buvo kaltinama už Baltų tautoms – Estijai, Latvijai ir Lietuvai padarytus nusikaltimus. Sovietų Sąjunga pripažinta kalta.

Tribunolą organizavo Pabaltiečių Pasaulinė Santalka (Baltic World Conference), kurią sudaro Estų Pasaulinė Taryba, Laisvųjų Latvių Pasaulinė Federacija ir Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas.

Tribunolą sudarė penki teisėjai. Pirmininkas – austras teisininkas ir tarptautinės teisės žinovas, dr. Theodor Veiter. Kiti keturi teisėjai: buvęs Švedijos Parlamento atstovas ir ministerio pirmininko pavaduotojas, Per Ahlmark; Prancūzijos Parlamento narys, Jean-Marie de Daillet; anglikonų kunigas, profesorius Michael Bourdeaux, plačiai pasižymėjęs savo studijomis apie krikščionių persekiojimą Sovietų Sąjungoje; ir Sir James Fawcett, žymus tarptautinės teisės ir žmogaus teisių žinovas, britas.

Posėdį atidarė Europos Parlamento vicepirmininkas, Poul Moller. Po jo kalbos Laisvųjų Latvių Pasaulinės Federacijos pirmininkas dr. O. Pavlovskis, Estų Pasaulinės Tarybos pirmininkas L. Savi ir Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto pirmininkas dr. Kazys Bobelis oficialiai apkaltino Sovietų Sąjungą nusikaltimais jų atstovaujamuose kraštuose. Jie pritarė bendram Pabaltiečių Pasaulinės Santalkos paruoštam ir Pabaltijo Tribunolui įteiktam kaltinamajam aktui. Tribunolas po to išklaušė septyniolikos liudininkų parodymus ir jiems stātė įvairių klausimų. Liudijo vienas anglas, penki latviai, trys estai, du rusai, vienas vokiečių ir penki lietuviai. Lietuviai liudininkai buvo dr. Tomas Venclova, dr. Aleksandras Štromas, Violeta Rakauskaitė-Štromienė, Bronius Venclova ir Kęstutis Jokubynas. Prieš atvykdami į Vakarų, visi šie lietuviai yra gyvenę okupuotoje Lietuvoje.

Po posėdžio Tribunolas paskelbė kaltinamąjį aktą – Kopenhagos Manifestą, pripažįstantį Sovietų Sąjungą nusikaltusia visoms trimis Pabaltijo tautoms. Tribunolo darbus sekė gausus būrys žurnalis

listų iš įvairių Europos valstybių, įskaitant ir Tasso korespondentą. Tribunolas taip pat buvo plačiai rodomas Danijos, Olandijos, Švedijos ir Vokietijos televizijoje. Tassas paskelbė pranešimą, pikta puolantį Tribunolą ir jame dalyvavusius asmenis. (ELTA)

KOPENHAGOS MANIFESTAS

Baltijos Tribunolas Kopenhagoje pareiškia, kad buvusių nepriklausomų Estijos, Latvijos ir Lietuvos valstybių okupacija ir aneksija yra ypatingai ryškus tarptautinės teisės ir Sovietų Sąjungos ratifikuotų sutarčių pažeidimų pavyzdys.

Masinė rusų imigracija rimtai sužalojo baltų tapatybę ir politinę struktūrą: Sovietams valdant, nukentėjo kalba, kultūra, religija ir net istorijos mokymasis mokyklose. Baltijos valstybių militarizavimas nuolatos primena, kad pasaulio taikai grėsia pavojus.

Baltijos tautoms turi būti sugrąžinta jų teisė į apsisprendimą ir gyvenimą jų protėvių žemėje be diskriminacijos ir kitų valstybių kišimosi.

Išklaušęs patyrusius liudininkus apie daugelį gyvenimo, teisės ir jos pritaikymo atžvilgiu okupuotoje Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje, Baltijos Tribunolas priėmė išvados, kad Sovietų Sąjunga yra padariusi ir tebedaro šioms tautoms didelę skriaudą.

Šių trijų Baltijos valstybių likimas yra vienatinis žmonijos istorijoje. Niekur kitur pasaulyje jokia valstybė nėra okupavusi, aneksavusi ir kolonizavusi jos užkaršutų parlamentinių demokratinių šalių. Šis ypatingas likimas nusipelno pasaulio demokratinių vyriausybių unikalios politikos. Mes raginame jas pasaulio forumuose kelti Sovietų okupacijos Pabaltijos kraštuose klausimą, reikalaujant laisvės ir nepriklausomybės Estijai, Latvijai ir Lietuvai.

Šiuo Kopenhagos Manifestu mes pareiškiame, kad dabartinė padėtis Baltijos kraštuose kenkia taikos ir laisvės įgyvendinimui Europoje ir pasaulyje.

Theodor Veiter Per Ahlmark
Pirmininkas

Michael Bourdeaux

Jean-Marie Daillet James Fawcett

1985 liepos 25-26 d., Baltijos Tribunolas Kopenhagoje.

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

FONE: 449-4379 Vila Sacadura Cabral - S. André

Naujos orientacijos kongresas

šventovę, giedodama giesmę "Šventas Dieve". Per Čikagos gatves nutyso ilga procesija, kuriai gatves saugojo vietinė policija.

Kai pirmieji maldininkai pradėjo žygiuoti į Marijos gimimo šventovę, pasigirdo vargonų ir kelių pučiamųjų instrumentų muzika, triumfališkai sutinkanti maldininkus. Tai buvo įžangos muzika — "Enfrata festiva" F. Peeterso, o po jos "Džiaugsmo giesmė" G.F. Haendelio-J.Haydno.

Prie dviejų pulpity susistojo skaitovai — I. Čuplinskaitė, A. Kazlauskas, A. Tījūnėlis. Jie pakaitomis skaitė D. Bindokienės paruoštus poetinio-istorinio pobūdžio religinius tekstus, susietus su lietuvių tautos kančiomis ir viltimis. Skaitymų metu daugelio rankose mirgėjo žvakutės.

Apeigos baigtos Švenčiausiojo palaiminimu, kurį atliko vysk. P. Baltakis. Paskui vėliavas žygiavo iš šventovės dvasiškai ir visi gausūs dalyviai, lydimi vargonų, pučiamųjų kvarteto ir timponu muzikos, aidint Mendelsono "Šventas Viešpats Dievas".

Taip baigtas įspūdingiausias Tėvynės Lietuvos vakaras, specialiai paruoštas šiam kongresui.

Iškilmingasis posėdis

Rugsėjo 1, sekmadienį, 10 v.r., Jaunimo centro salėje, įnešus vėliavas, iš gausių dalyvių krūtinių tvirtai suskambėjo ateitininkų himnas. Kun. dr. V. Cukuruvi peršaukė invokaciją, pirmininkaujantis V. Kleiza pakvietė į garbės prezidiumą: vysk. P. Baltakį, vysk. V. Brizgį, gen. konsulę J. Daužvardienę, PLB vykd. vicepirmininką dr. T. Remeikį, ALTos pirm. T. Bilinstrubą, kun. dr. V. Cukurą, inž. A. Rudį, prof. V. Vardį, federacijos vadą J. Polikaitį, BALFo pirm. M. Rudienę, Australijos atkų atstovą Stepaną.

A Skrupskelienė, kūrybinės premijos komisijos atstovė, perskaitė sprendimą, kuriuo š.m. premija \$1,500 paskirta prof. V. Vardžiui už jo veikalus anglų kalba apie Lietuvą. Po ilgo kongreso dalyvių plojimo prof. V. Vardys nuoširdžiai padėkojo, o pirmininkaujantis V. Kleiza pranešė, kad kun. J. Prunskis paskyrė \$2000 premiją už būsimą religinio turinio veikalą — autoriui \$1000 ir leidyklai \$1000.

Naujasis federacijos vadą J. Polikaitis, sutiktas ilgomis ovacijomis, pasakė kalbą, kurioje išreiškė savo ryžtą tęsti ateitininkijos kovą už krikščioniškumus ir tautinius idealus naujose sąlygose. "Keičiantis gyvenimui, turime keis-

tis ir mes, kad netaptume muziejais, nesustingtume praeities formose" — pareiškė kalbėtojas.

Sveikinimai

Iškilmingajame posėdyje kongresą sveikino: PLB vardu — dr. T. Remeikis, ALTos — T. Blinstrubas, BALFo — M. Rudienė, Kęstučio korporacijos garbės narys — inž. A. Rudis. Pastarasis, užsidedęs studentišką korporacijos kepuraitę, ne tik pasveikino kongresą, bet ir jam paaukojo \$1000. Pirmininkaujantis V. Kleiza humoristiškai pareiškė: "Padarėm klaidą. Jei būtume pakvietę p. Rudį pirmuoju kalbėtoju, būtume gal susilaukę panašių dovanų ir iš kitų".

Gauta labai daug sveikinimų raštu. Popiežiaus Jono-Pauliaus II sveikinimą-palaiminimą, atsiųstą apaštalinio delegato Vašingtone anglų kalba, perskaitė M. Bankaitytė. Po to buvo perskaitytas ir JAV prezidento R. Reagano sveikinimas. Abu sveikinimai buvo palydėti ilgu dalyvių plojimu.

Taip pat raštu sveikino Lietuvos diplomatinės tarnybos šefas dr. St. Bačkis, konsulai — J. Daužvardienė, A. Simutis, dr. J. Žmuidzinis, V. Čekanauskas, PLB pirm. inž. V. Kamantas, VLIKo pirm. dr. K. Bobelis, Kanados LB pirm. adv. A. Pacevičius ir daugybė kitų. Pranešėjas A. Barzdukas suminėjo tikrai sveikintųjų pavardes, nes dėl laiko stokos nebuvo įmanoma perskaityti sveikinimų tekstus. Išimtis padaryta dr. St. Bačkio ir dr. Pr. Jucaičio sveikinimams. Pastarasis yra 89 m. amžiaus, ateitininkas nuo 1911 m.

Lietuva ir išeivija

Šia tema prof. V. Vardys skaitė paskaitą, kurią visi kongreso dalyviai sekė su dideliu dėmesiu, nes lieté opius klausimus.

Kalbėtojas, priminęs, kad ateitininkai nuo pat savo veiklos pradžios lietuvių tautos atgimimą siejo su vakarietiškąja krikščionyste ir kovojo su rusiškoju ateistiniu socializmu. Iš esmės ta pati kova vyksta ir dabar.

Prof. V. Vardys remdamasis statistikos duomenimis, pavaizdavo dabartinės Lietuvos būklę — ekonominę, demografinę, moralinę, tautinę, religinę. Esą lietuvių tautai gresia demografinis nykimas (gimimų mažėjimas, kolonijinis rusų brovimasis, rusinimas, mišrios vedybos, šeimų irimas, girtavimas, jaunimo demoralizavimas bei nureliginimas, rūpinimasis vien tik buitinais savo reikalais ir pan. Rašytojas J. Marcinkevičius dabartinę tautos būklę atskleidžia, rašydamas apie "Anykščių šilelį", kuriame jis įžiūri na-

cionalinio charakterio istoriją. Tai esąs gyvenimas po kirviu.

Tuo tarpu nematyti pasikeitimo ženklų. Neatrodė, kad partokratai ir technokratai tai galėtų padaryti. Nėra istorinio precedento. Pasikeitimai Rusijoje įmanomi tik su pagalba iš šalies. Vis dėlto istorija rodo, kad panašiose situacijose ilgainiui laimi tautinis pradas.

Egzistencinę grėsmę Lietuvai gali sustabdyti tikrai nepriklausomas gyvenimas. Tai pagrindinis reikalavimas, kuris neturėtų būti užmirštas ir ginče tarp "tautininkų" ir "valstybininkų". Tauta gali pilnai išsiskleisti tikrai savoje nepriklausomoje valstybėje ir užtikrinti tautinę savo egzistenciją. Politinė ir kultūrinė rezistencija sąlygoja viena kita. Jų išskyrimas galimas tikrai teorinėje plotmėje.

Ryšiai su tauta yra būtini. Komunikacija yra teigiamas reiškinys. Okupuota mūsų tauta turi jausti atsparą išeivijoje. Priekaištas, kad išeivijoje per daug dėmesio teikiama religiniam pasipriešinimui Lietuvoje, yra nepagrįstas. Vakaruose jis randa žymiai platesnį atgarsį nei kitokio pobūdžio rezistencija. "LKB kronikoje" būna klaidų, bet mažiau nei JAV dienraščiuose, turinčiuose nepalyginamai geresnes sąlygas žinioms telkti bei patikrinti. Kritikuoti šiuo metu "KLB kroniką" reiškia talkinti sovietams. Neužmirština, kad Katalikų Bendrija Lietuvoje yra savos tautos institucija, ugdanti asmens savarankiškumą.

Lietuvai gali pagelbėti tikrai stipri jos išeivija. Jeigu ji nepagelbės, kas tai padarys? Išeivija keičiasi, bet yra gyva. Ją reikia tinkamai orientuoti.

Ateitininkijos užduotis — būti druska, kuri visuomet reikalinga. Ji turi reikštis kūrybiškai, drąsiai, atsikratyti menkavertiškumo jausmo, religinį pradą jungti su visuomeniškumu nepartine prasme.

Po paskaitos 6 studentai atliko iškilmingą įžodį — pasižadėjo laikytis ateitininkų principų, pabučiavo vėliavą ir iš naujojo federacijos vado gavo ženklelius bei juosteles.

Iškilmingas posėdis baigtas Lietuvos himnu.

Kardinolo Mišios

Rugsėjo 1, sekmadienį, 3 v.p.p., kongreso dalyviai susirinko į Nekaltai Pradėtosios Marijos šventovę Brighton Parke, kur klebonauja prel. Mozeris. Čikagos kardinolas J. Bernardin su vysk. V. Brizgiu ir vysk. P. Baltakiu bei gausiu būriu koncelebruojančių kunigų ir ke-

iolika véliavų įžengė šventoven, visiems pjeđant "Dievas mūsų prieglauda". Pilnutélėje žmonių šventovėje galingai kambėjo giesmės choro, sudaryto šiai škilmei ir diriguojamo A. Gaižiūnienės bei palydimo vargonais M. Motekaičio. Prie jų jungėsi sol. D. Stankaityté, Br. Vlaciukevičius ir smuikininkas H. Stroia. Liturginius skaitymus atliko G. Danušytė ir S. Kubilius.

Kardinolas J. Bernardin savo pamokse pabrėžė ateitininkijos nueitą kelią, os nuopelnus ir suminėjo jos veiklos principus. Tokio poaukščio hierarcho modis kongreso dalyviams buvo labai eikšmingas, tačiau visi tikėjosi iš jo ne tik akademinio žvilgsnio, bet ir šiltesnio paskatinančio žodžio, paliečiančio labarties lietuvių tautos ir kartu ateitininkijos kovas bei rūpesčius. Klausytoi susidarė įspūdis, kad tai kardinolo bendradarbių paruoštas tekstas, atsijęs nuo gyvenamos tikrovės.

Lietuvaičių procesija

Baigiantis Mišioms, po Komunijos, visi dalyviai stebėjo lietuvių procesiją Marijai, kurios statula žvelgė į maldininkus iš presbiterijos netoli didžiojo altoriaus. Lietuvaitės, apsirengusios tautiniais drabužiais, su gélėmis bei vainikais rankose, vidurine alėja nuo didžiųjų durų artėjo prie altoriaus darydamos įvairius išraiškos judesius, suderintus su pamaldų dalyvių giedama giesme "Nepaluk nuo akmens, o Marija" (žodžiai K. Grigaitytės). Tai buvo judesiais išreiškiama malda. Ši pač įspūdingas buvo momentas, kai visiems giedant žodžius "Nepalik, nepalik Lietuvos", lietuvaitės patitinkamais judesiais klojo gėles prie Marijos statulos. Tai buvo jaudinantis momentas.

Ši procesija Marijai buvo paruošta žiedrės Čepaitytės. Idėja tokiai procesijai atėjo per A. Prapuolenytę, lankiųjų liturginės išraiškos kursus, kuriuose lėstė ir amerikietė baletų šokėja. Su jos pagalba buvo sukurta ir minėtoji išraiškos procesija Marijai.

Visą liturginę kongreso dalį planavo ir tvarkė komisija — pirm. kun. dr. V. Rimšelis, A. Prapuolenytė, A. Zailskaiė ir kiti.

Kongreso pokylis

Po intensyvios sekmadienio programos vakare kongreso dalyviai susirinko "Condessa del Mar" salėje, kurioje

Skiriame kun. PRANUI GAVĖNUI, SDB, kuris spalio 4 atšventė savo vardines, o spalio 11 mini savo gimtadienį.

Šv. Pranciškus prie prakartėlės.

ŠV. PRANCIŠKAUS TAIKOS MALDA

Viešpatie,
Padaryk mane savo taikos įrankiu:
Kur neapykanta, leisk man skleisti meilę
Kur nesutarimas — harmoniją
Kur skriauda — atleidimą;
Kur klaida — tiesą;
Kur abejonė — tikėjimą;
Kur nusiminimas — viltį;
Kur tamsybė — šviesą;
Kur liūdesys — džiaugsmą.
O dieviškasis Mokytojau,
Leisk, kad ne tiek geisčiau būti guodžiamas,
Kiek pats kitus guosčiau;
Ne tiek suprastas, kiek kitus suprasčiau;
Ne tiek mylimas, kiek pats kitus mylėčiau.
Nes duodami gauname;
Save užmiršdami, save surandame;
Atleisdami laimime atleidimą;
Mirdami gimstame amžinajam gyvenimui.

tamsybė

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

COMPRAS - VENDAS -

Direito TRABALISTA

FONE: 449-4379

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

IEŠKOMA

moteris arba šeima ligonei prižiūrėti. Duodamas butas. Skambinti Brunai — tel. 265-0498.

telpa tūkstantis asmenų. Tai buvo atvangos vakaras, įgalinęs susitikti seniai matytus veidus. Pokyliui rengti komisijos pirm. J. Damušienė jau dieną prieš tai džiaugėsi, kad turi jau 900 dalyvių. Jai talkino O. Abromaitienė, dr. A. Juozavičienė, I. Polikaitienė, M. Saliklienė. Šokiams grojo "Aido" orkestras.

Paskutinė diena

Pirmadienį į baigiamąjį posėdį susirinko tik pastovieji kongreso dalyviai, susiję su tiesiogine organizacine veikla, kiti po sekmadienio programos pradėjo keliones į namus. Baigiamasis posėdis buvo skirtas veiklos gairėms nustatyti. Vedamoji mintis buvo "Žvelgiant į paskutinį šimtmečio ketvirtį". Jas dėstė dr. Vyt. Vygaras. Po to buvo pateiktos veiklos gairės svarstymai, priimti nutarimai, padarytos išvados.

Užbaigos Padėkos Mišias atnašavo vysk. V. Brizgys tėvų jezuitų koplyčioje, o pamokslą pasakė kun. dr. V. Cukuras.

Dailės paroda

Su kongreso programa buvo siejamos parodos – dailės ir spaudinių. Dailės paroda buvo atidaryta rugpiūčio 30 d. Jaunimo centre Čiurlionio galerijoje. Rengėjų vardu pradinį žodį tarė sol. D. Kučėnienė, sveikindama parodos dalyvius ir jos lankytojus. Išsamią kalbą apie idėjos išraišką vaizdu bei spalva pasakė kun. dr. K. Trimakas, pats bandantis savo talentą dailėje ir dalyvaujantis šioje parodoje. Jis pabrėžė, kad nuo pat pirmojo "Ateities" numerio visą laiką idėjas lydi ir vaizdinė išraiška. Tuo būdu idėja prakalba į žmogų ne tik sąvokiniais žodžiais, bet ir vaizdais, spalvomis, garsais, judesiais, t.y. meno pavidalais.

Viena iš pagrindinių parodos rengėjų – M. Gaižutienė išreiškė nuoširdžią padėką dailininkams, dalyvaujantiems šioje parodoje. O tokių dailininkų ir dailininkių atsirado net apie 20, kurie per trumpą laiką pristatė savo darbus parodai. Tai daugiausia Čikagoje ar netoli jos gyvenantys dailininkai. Jie tik iš dalies atspindėjo ateitininkijos įnašą.

Leidinių paroda

Tame pačiame Jaunimo centre dvi klasės buvo skirtos spaudinių parodai. Vienoje klasėje buvo išdėstyti ateitininkų paruošti įvairių sričių vadovėliai. Net 28 autoriai bylojo žiūrovui apie šakotą praities ateitininkų darbą.

Kitoje klasėje ant stalų buvo išdėstyti įvairių sričių leidiniai – religiniai, moksliniai, literatūriniai, taip pat – žurnalai. Čia bylojo žiūrovui net 75 autoriai. Tai reikšmingas ateitininkų įnašas į lietuvių tautos kultūrą. Jis būtų dar

ryškesnis, jei rengėjai būtų pajėgę sutelkti visų ateitininkų leidinius. Šioje parodoje trūko kai kurių autorių ir net pačių naujausių darbų. Matyt, ne visi autoriai atsiliepė ir ne viską galima buvo parodyti.

Kongreso leidiniai

Rengėjai, jausdami sukakties svorį (75-ri metai), pasirinko ir atitinkamais leidiniais. Pagrindinį leidinį "Ateitininkų kongresas 1910-1985" suredagavo Juozas Baužys. Didoko formato knygoje (78 psl.) redaktorius atvaizdavo neitą ateitininkijos kelią kronikine apžvalga, nuotraukomis, veikėjų atsiminimais, vadų pareiškimais bei atvaizdais, sąjungų veiklos aprašymais, pridėdamas atitinkamą informaciją apie patį kongresą ir dabartinę ateitininkų veiklą. Leidinys gražiai atspausdintas, tikrai viršelis galėjo būti prasmingesnis ir prabilti sukakties tinkamu simboliu.

Prie kongreso leidinių priklauso ir pamaldų vadovas "Visa atnaujinti Kristuje". Jame išspausdinti liturginiai kongreso tekstai, giesmės su gaidomis, maldos. Tai labai palengvino dalyvavimą kongreso pamaldose. Vadovą paruošė jau minėta liturginė komisija.

Įdomūs buvo Tėvynės vakaro tekstai, sukurti D. Bindokienės, bet jie buvo parašyti mašinėle ant paskirų lapų ir padauginti.

Baigiamosios pastabos

Nors daug kur ateitininkų veikla nėra dinamiška, o kai kur ir visai nutilusi, tačiau sukaktuvinis kongresas, nepaisant visų krizių, buvo didingas ir turiningas. Netrūko nei dalyvių, nei idėjų, nei entuziazmo. Jis parodė, kad ateitininkų yra daug, nors veikla pasižymi ne visi. Daug ateitininkų dirba įvairiose organizacijose, institucijose, bet savoje organizacijoje mažai tesireiškia. Tai buvo matyti ir kongrese. Pvz. daug Kanados ateitininkų veikia Bendruomenėje, bet savoje organizacijoje mažai tesirodo. Net kongreso leidinyje pažymėta, kad Kanados ateitininkai neatsiuntė redaktoriui informacijų apie savo veiklą. Gal apsileido, o gal neturėjo ko pranešti?

Didžiąją kongreso našą solidžiai nešė Čikagos ateitininkai. Už tai jiems priklausė padėka ir garbė. Silpnės kuopos nebūtų pajėgusios to padaryti. Vis dėlto kongresas būtų laimėjęs daugiau universalumo, jei būtų labiau išryškines kitų kraštų atstovų dalyvavimą. Juk ateitininkai veikia ne vien tik JAV-se, bet ir Kanadoje, ir Australijoje, ir Brazilijoje, ir Vokietijoje, ir Italijoje. Stipresnis (ne simbolinis) jų atstovų dalyvavimas būtų išvedęs kongresą už Čikagos horizontų.

Kongrese pasireiškė naujų idėjų, no-

ras žengti naujais keliais, juoba, kad buvo išrinktas naujas federacijos vadovas. Dar tenka laukti konkrečių gairių, veiklos sustiprinimo ir pasiruošimo nepaprastajai konferencijai. G.

"Tėviškės Žiburiai"

ŽVELGIANT Į 1987 METUS

Pašaukti per Evangeliją
(Mk 9, 30 – 37)

Iš nebūties esame Apvaizdos pašaukti gyveniman, Krikštu įrašyti į Dievo vaikų skaičių, Evangelijos šviesa pakviesti regėti ir įgyti Jėzaus Kristaus garbę. Kokia tai didi Dievo dovana – išrinkimo malonė,

"Būkite tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas" – tai Kristaus troškimas ir įsakymas mums.

Ar mes gerai suvokiame tikėjimo esmę ir grožį? Ar uoliai vykdomė visa, ko moko Bažnyčia? Tikėjimas – neįkainuojama dovana žmogui. Kas jos nebrangina, nevertina – ją praranda. Lengviau nepažįstančiam tikėjimo jį surasti, negu praradusiam vėl atgauti kaip Dievo dovana. Tikėjimas – tai kelias į šventumą.

Pasaulis mums kelią pastoja, siūlydamas įvairiausių blizgučių. Neatsargieji greit susižavi jais. Ne vienas už kelių metų pasaulio garbę, sotesnį kasnį, laisvesnį gyvenimą parduoda tikėjimą, išsižada Dievo, neperduoda tikėjimo gairėles ateinančiai kartai. Savo vaikų sielas skriausdami, jie stato savo ir įpėdinių amžinybę į pavojų. Reikia, kad jie išgirstų Kristaus žodžius: "Kokia gi nauda, jei žmogus laimėtų ir visą pasaulį, o savo sielai padarytų nuostolių" (Mt 16,26) Jie neperskaitys jų Šv. Rašte, nes jo neturi ir netrokšta jo skaityti, Jie neišgirs jų iš kunigo lūpų, nes nesilanko Dievo namuose. Kas jiems primins Kristaus žinią? Dieviškasis Mokytojas nori, kad Jo žodžius skelbtume savais darbais – visu savo gyvenimu liudytume, jog esame Kristaus evangeliškosios meilės sekėjai.

Kitus vesdami į gėrį, patys įgysime „mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus garbę“.

- 1) Brangi tikėjimo dovana
- 2) Nestatyki į pavojų savo amžinojo likimo. – K.V.L.

Ghopperia Alexchopp

CHOPP – PIZZA – FRIOS
MÚSICA AO VIVO

RESERVADO PARA FESTAS

Rua Solon, 1062 - Tel.223-2333 - Bom Retiro

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJUS

Džiaugiamės galėdami paskelbti naujus paminklui aukotojų vardus. Wanda VALIULIS paminklo statybos darbams užbaigti paaukojo Cr.100.000. Geny BALTUŠIENĖ DIRSĖ savo sūnaus Antano Baltušio tragiškai žuvusio atminimui paaukojo Cr.500.000. Tai gražus ir jaudinantis gestas, kuris mums gali duoti minčių kaip neleisti išdilti iš mūsų atminties mūsų draugo a.a. Antano Baltušio.

Širdingai dėkojame šiems aukotojams už paramą paminklo darbų užbaigimui. Prie paminklo statybos iki šiol prisidėjo 90 tautiečių su Cr.14.452.950 aukomis. Tokioje didelėje kolonijoje tai yra, palyginus, visai mažas skaičius. Jei gu daugiau žmonių prisidėtų, kad ir mažomis aukomis, tai mums užtektų pinigų visoms paminklo darbų išlaidoms padengti. LAUKIAME VISŲ, KAD IR SMULKIŲ AUKŲ.

Archyvo ir Paminklo Komisija

IS VENECUELOS

Kun. P. Urbaitis rašo iš Venecuelos, kad, nors labai nusilpęs, kun. Antanas Perkumas dar vis laikosi. Jo sveikata kasdien vis silpnėja ir lieka mažai vilties, kad bus gyvas ilgesnį laiką.

Kun. Urbaičio būvojimo terminas Venecueloj baigiasi spalio 8 d., tačiau Venecuelos lietuviai per Algimantą Dugną kreipėsi į šv. Kazimiero parapiją, kad leistų misionieriui dar ilgiau pasilikti, bent iki vyskupo Pauliaus Baltakio atsilankymo. Dabar jau prasidės kalėdų laikas, kurio, deja, kun. Perkumas jau nebegalės atlikti. Taip pat reikia pasiruošti vyskupo atvykimui: parengti jaunimą Sutvirtinimo sakramentui, pirmoms Komunijoms.

Čia šv. Kazimiero parapijoj liekame dviese, bet negalime apleisti mūsų tautiečių Venecueloj, kurie liktų be kunigo prieš kalėdiniam laikotarpyje.

FLAVIJUS BACEVIČIUS

Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas, darbo reikalais išvyksta dviems mėnesiams į Iraką. Kad neliktu

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

LIDIA ir VITO ALGIRDAS ŠUKIAI

savo pirmagimio sūnaus WILIAM VITO gimimo proga (rugsėjo 30 d.).

Dėkojame mieliems Mūsų Lietuvos skaitytojams už paramą spaudai sveikiname susilaukus Wiliam Vito ir linkime geriausios sėkmės bei Dievo palaimos.

Administracija

P A V A S A R I O S V Ė N T Ė L I T U A N I K O J E

Spalio (outubro) 13 dieną, sekmadienį

Churrasco, Karatės rinkimai, šokiai

Rezervuokite vietas – Tel. 216-7880 – A. Rudys

63-7344 – J. Tatarūnas

Rengia: Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

be ryšių su mumis, Flavijus pasiėmė KORESPONDENCINIO LIETUVIŲ KALBOS KURSO dvi juosteles. Tokiu būdu, laisvu laiku, patobulins savo lietuvių kalbą. Linkime mielam Flavijui geros sėkmės darbe ir laimingai sugrįžti į savo šeimą ir į mūsų tarpą.

TREČIAS ANŪKAS

ALGIRDAS IR JADVYGA ŠUKIAI rugsėjo 30 dieną susilaukė trečio anūko vardu WILIAM VITO. Naujagimio tėvai yra LIDIA RUBLIAUSKAITĖ ir VITO ALGIRDAS ŠUKIAI. Kiti du anūkai Henrikas (6 metų) ir Lidia (3 metų) yra Danutės Šukytės ir Prano Nelsono Satkūnų vaikai.

VITO ALGIRDAS ŠUKYS

yra Jadvygos ir Algirdo Šukių sūnus. Algirdas Šukys yra vienas iš pirmųjų MŪSŲ LIETUVOS skaitytojų gyvenantis Sto. André. Šukiai išaugino du vaikus: Danutę, kuri sukūrė lietuvišką šeimą su Pranu Nelson Satkūnu. Jie augina du gražius vaikučius Henriką ir Lidiją, kurie lanko lietuvišką mokyklėlę su Liucija Banyte. Vytas Algirdas yra baigęs S. Paulo universiteto Fizikos fakultetą ir tobulinasi Campinas universitete atominės fizikos srityje. Dabartiniu me-

tu Vytas su žmona Lidia veda kalbų mokyklą "LIVERPOOL", kur dėstomos anglų, vokiečių ir prancūzų kalbos. Mokykla, kuri yra Sto André mieste, turi gerą pasisekimą ir virš 200 mokinių.

Danutė Šukytė Satkūnienė yra gimnazijos mokytoja dėsto paisybą ir duoda muzikos pamokas. Vyras Pranas Nelson Satkūnas yra inžinierius ir dirba General Motors pramonėje kaip pardavimo skyriaus vedėjas.

Širdingai sveikiname uolius ML skaitytojus "senelius" Algirdą ir Jadvygą Šukius, kad susilaukė kito anūko, o taip pat ir tėvelius Vyta ir Lidiją bei jiems linkime kuo geriausios sėkmės su "LIVERPOOL" mokykla.

PARDUODAMAS ŽODYNAS DICIONÁRIO PORTUGUÊS-LITUANO

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

VEIKLOS KALENDORIUS

Spalio 13: Pavasario šventė Lituanijoj (BLB)

Lapkričio 10: BLSjungos įsteigimo minėjimas

Lapkričio 24: Spaudos Diena

Gruodžio 14: Jaunimo pasiruošimas Kalėdoms

Gruodžio 21: Skautų Kūčios

Gruodžio 31: N. Metų sutikimas Sąjungoj

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

	ESCOLA DE INGLÉS LIVERPOOL LTDA.
Diretor: Dr. Vitor Sukis Prof. Lidia Rubliauskas Sukis Atendimento após às 13:00 Hs. INGLÉS: Para crianças e adultos a partir de 5 anos Av.D.Pedro II, 2029 – Sto. André Fone: 440-5026	